

Regeringen har gennem 10 dage opfordret parterne til at løfte deres ansvar. Regeringen har sagt fra den aller-, allerførste dag: Se nu at komme til forhandlingsbordet igen! Det er jer, der har udløst konflikten, og det er jer, der skal løse konflikten! Så sent som i forgårs sagde jeg til parterne: I må gå i gang med et højere tempo nu, og I må i givet fald invitere forligsmanden til at forlige jer! Men det fik jeg nej til. Så sent som i går spurgte arbejdsministeren parterne: Var det ikke en idé at indkalde forligsmanden? Men det var det ikke. Vi måtte i går konstatere, at der ikke var flere muligheder.

Det er muligt, SF synes, at konflikten bare kan brage videre. Det synes jeg ikke, og det synes regeringen heller ikke. Vi fik det klare indtryk i går, at i aller-, allerbedste fald – men det var rent teoretisk – kunne vi eventuelt håbe på, såfremt og ifald alle var i godt humør, at parterne kunne blive enige en gang i næste uge. Men så skal der jo afstemning til, og det vil sige, at vi ville se et samfund, der fortsat var gået i stå for fjerde uge i træk.

Jeg må sige til SF: Det kunne jeg ikke tage ansvaret for, det ville jeg ikke tage ansvaret for, og det ville regeringen ikke tage ansvaret for. Hvad skal vi så gøre? Jo, i sådan en situation er der to opgaver, der skal løses: Vedstå sig sit ansvar og gribe ind – for det er vi nødt til – og sørge for, at det sker på en sådan måde, at det er omkostningsmæssigt forsvarligt og samtidig imødekommer noget af den kritik, der kom til udtryk i lønmodtagernes afstemning.

Jeg kan sige til hr. Holger K. Nielsen: Begge dele er opfyldt, og så kan man gøre sig nok så mange forestillinger om, til hvilken side forslagene ligger. De ligger lige dér, hvor de skal ligge.

Holger K. Nielsen (SF):

En interessant og alvorlig dag, det er jeg fuldstændig enig i.

Jeg skal bare konstatere, at formanden for LO så sent som i går sagde, at det var vigtigt og nødvendigt, at konflikten fortsatte, til arbejds-giverne blev møre med hensyn til de helt, helt berettigede og naturlige krav, der er stillet fra lønmodtagerne om mere fritid. Jeg har også konstateret, at LO har sagt, at der ikke kunne opnås en tilfredsstillende løsning, som ikke sprængte den ramme, der var aftalt tidligere.

Jeg må konstatere, at regeringen i denne sag er gået imod det, LO i går sagde var vigtigt, og som var hovedbaggrunden for, at LO afviste

arbejdsgivernes forslag fra i går. Det er derfor korrekt at sige, at dette indgreb baserer sig på det, arbejdsgiverne fremlagde i går. Der er yderligere nogle frynser på med omsorgsdage – det vender vi tilbage til senere i dag – men der er nogle begrænsninger i den måde, man kan bruge dem på. I alt væsentligt er det arbejds-givernes skitse fra i går, regeringen vil ophøje til lov.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, i dag er jeg ikke populær hos LO's formand, jeg er heller ikke populær i LO, og jeg er tilsyneladende heller ikke populær hos hr. Holger K. Nielsen. Det må jeg leve med.

Men der var et par fejl i hr. Holger K. Nielsens indlæg, jeg lige må korrigere. Det første var, at omkostningsmæssigt er vi ude over den ramme, der blev aftalt mellem parterne i forbindelse med mæglingforslaget. Det tager regeringen højde for, i og med at vi fjerner den sygeskat, der jo var en omkostningsbelastning for virksomhederne.

Punkt 2: Man kan ikke uden videre sige, at det her er, hvad Dansk Arbejdsgiverforening har foreslået. Der lyder ikke hurraråb ovre fra Dansk Arbejdsgiverforening lige i øjeblikket, det kan jeg godt love. Begge parter vil selvfølgelig skælde ud i dag og formentlig også i morgen, men så er det store bededag i overmorgen, og så er det på tide at se ansvaret i øjnene. Det håber jeg også SF vil.

Jes Lunde (SF):

Ja, men er det ikke lidt uventet, hvis der ikke kommer hurraråb ovre fra Dansk Arbejdsgiverforening? Jeg mener, det er præcis det, de ønskede, de har fået igennem. Det udspil, de lagde frem for LO, tager regeringen nu op, og de dele af udspillet, som ikke var med i arbejds-givernes eget udspil, får de betalt fuldt og helt af skatteyderne. Så set fra en arbejds-giversvinkel er det vel en nulløsning, en gratis omgang, og det er vel også det, arbejdsgiverne hele tiden har satset på.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvis statsministeren virkelig synes, at nu skal der gribes ind, hvad er så baggrunden for, at statsministeren overhovedet ikke har undersøgt mulighederne for at finde et flertal i dette Folketing, som ville bryde rammen? Det er jo det, der har været det centrale krav fra LO's side i de sidste dage her under konflikten: at bryde rammen og set i lyset af virksomhedernes store